

El concert que l'Orquestra va fer al migdia estava dedicat als més menuts

Fent les delícies del públic

L'Orquestra de Cambra de Granollers va oferir una doble sessió de música

Granollers

Montse Rius

El Teatre Auditori de Granollers va acollir diumenge dos concerts, un al matí dedicat als més menuts i, l'altre, a la tarda, que va servir per tancar el Festival Internacional de Música de Granollers. El primer, *Els nens ens presenten... musique de table*, era una adaptació familiar del programa de la tarda. El *Concerto grosso, op 6, núm. 8, en sol menor* de Corelli i el *Concert per a flauta, violí, violoncel i orquestra en la major* de Telemann van ser les dues peces escollides per omplir la programació. Però no era només un concert *adaptat* per a nens. Era alguna cosa més: una colla de nens i nenes de l'escola Pereanton de Granollers, una bona cuinera, una orquestra i un director que feia seva la personalitat dels compositors. Tots plegats van fer les delícies del públic, de petits i grans.

Al darrere de tots aquests artistes

hi havia, però, uns professionals de cap a peus que van fer possible que l'escenari es convertís en una capsa de música deliciosa i de gust exquisit. Entre ells destaquem sobretot l'excel·lent guió de Marta G. Otín i Gemma Canadell, la direcció d'escena de la primera i la direcció pedagògica de la segona. Gairebé l'alè de la mainada que escoltava el concert era prim com un tel de ceba, expectant, sorprès. Això *només* vol dir que els va agradar, i molt. Res feia nosa i tot era encertat: l'atrezzo, la il·luminació, la posada en escena, la música...

GRAN PROFESSIONALITAT

Al vespre, la *Musique de Table* es va presentar en una taula vestida de luxe, en un restaurant de primera, servida per cuiners excel·lents i un xef que sap estar a tot arreu, amb gran professionalitat i encertada sintonia. Un altre cop Telemann i Corelli

i, a més a més, dos *Concerto grosso* de Händel. Una tria de condiments i plats musicals que seduïen i delien. Unes composicions que acompanyaven molts àpats de famílies burgeses i benestants del segle XVIII.

El primer concert de la temporada de l'Orquestra de Cambra de Granollers, patrocinat per Estabanell Energia, va ser dedicat a la memòria de Francesc Estabanell i Demestre, traspassat recentment. Especialment destacables van ser les interpretacions dels solistes Jordi Gendra, flautista de Granollers, que va estar magnífic en el concert de Telemann; Cristian Benito i Enric Riera, violins amb un gran virtuosisme, sobretot en les dues peces de Händel, així com Joan Antoni Pich, violoncel. Sempre amatent a l'orquestra i als solistes, el reconegut Jordi Reguant, al clavicèmbal, i, com ja ens té acostumats, el bon art i una direcció impecable de Francesc Guillén, l'*alma mater* de l'orquestra.

Per perdis

Jordi Julià
Poeta

Fa poc, l'editorial L'Albí va convidar-me a la lectura dramatitzada, a l'Espai Brossa, d'una valuosa obra que enguany ha traduït i publicat: *Tres poemes dramàtics*,

del poeta grec Iannis Ritsos. Són tres monòlegs dramàtics, força llargs i en vers, on parla un personatge mitològic i femení ben diferent de l'autor, i exposa un particular biaix d'imaginació i de pensament. Amb aquest subgènere propi de la modernitat, la lírica s'ha renovat per influència del teatre, perquè la literatura contemporània ha trobat en la hibridació la seva naturalesa innovadora.

A l'entrada d'aquest espectacle vaig tenir l'oportunitat de recollir la revista gratuïta que informa sobre l'escena de la Ciutat Comtal *Teatre-BCN*, i vaig poder constatar que actualment hi ha en cartellera moltes obres narratives que han estat adaptades per al teatre: *2666*, de Roberto Bolaño (Teatre Lliure); *Intimitat*, de Hanif Kureishi (La Villarroel); *L'aigua*, de Jesús Moncada (Sala Muntaner); *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda (TNC), o *Carta d'una desconeguda*, d'Stefan Zweig (Teatre Borràs). Aquestes i altres obres també han estat programades al Festival Temporada Alta de Girona, per tant, aquest és un fenomen propi de l'escena present.

És curiosa aquesta voluntat d'adaptació novel·lística, i aquesta hibridació deu respondre a diferents motius. Potser la voluntat d'arrossegar nou públic al teatre, fent-los reviure novel·les que han tingut èxit de crítica i públic. Potser es vol guanyar espectadors del setè art, ja que part d'aquesta narrativa també ha estat transportada, prèviament, al cinema (estalviant al director molta feina de dramaturgia). Tampoc hem d'oblidar que el renom d'un novel·lista pot seduir lectors fidels. Per acabar, cal recordar que és el director qui sol escollir l'obra i sol fer-ne l'adaptació per a l'escena. Gràcies a aquest fet, la seva feina cobra més importància: no només versiona, també interpreta i dota la narrativa de dramaturgia, i obté major llibertat i protagonisme que si representés peces teatrals, convertint-se en l'autèntic demiürg creator.

No vull creure que aquesta presència de la narrativa en els escenaris es degui a la poca qualitat dels dramaturgs catalans o estrangers, actuals o clàssics. La publicació d'obres de teatre ha disminuït considerablement (malgrat que l'editorial Arola sembli contradir-ho), i la dictadura de la novel·la amenaça l'existència i la salut dels altres gèneres que responen a diferents formes d'imaginació i d'expressió humanes. Jo prefereixo llegir les novel·les i veure representades les obres dramàtiques al teatre, si no, em sembla que em donen garses per perdis.

Entrades exhaurides per a l'espectacle 'La apoteosis necia', a Parets

Parets del Vallès

Aquesta setmana s'han exhaurit les entrades per assistir a l'espectacle *La apoteosis necia*, que es representarà dissabte a dos quarts d'onze del vespre al teatre de Can Butjosa de Parets del Vallès. *La apoteosis necia* és un xou d'humor adreçat a tots els adults que encara continuen observant la realitat amb els ulls d'un nen. Totes les persones que vulguin presenciar l'espectacle i que encara no tenen entrada tindran una altra oportunitat el dissabte 12 de gener. El preu de l'espectacle és de nou euros i les reserves es poden fer al telèfon 93 573 98 00.

Caldes crea el Consell Sectorial de la Cultura

Caldes de Montbui

Núria Vila

El darrer Ple de l'Ajuntament de Caldes ha aprovat la creació del Consell Sectorial de la Cultura que, segons va explicar el regidor de Cultura, Pep Gaspar, pretén ser un "òrgan de participació, consulta, assessorament i debat sobre l'activitat cultural de Caldes de Montbui". El Consell és el resultat del debat i les esmenes que es van fer per part de membres d'entitats i de membres de partits polítics, i empreses de serveis relacionades amb la cultura calderina. Tal com va explicar Gaspar, aquest "no és un òrgan de representació de les

entitats, sinó que té la finalitat de poder debatre els temes des d'una perspectiva més global i no des d'una possible defensa dels interessos de cada associació".

El Consell estarà format per un mínim de 15 persones i un màxim de 35, totes elles vinculades a la cultura calderina, ja sigui a títol individual o com a integrants d'associacions, empreses o organismes. A més, també hi haurà un membre de cada partit polític que no sigui regidor de l'Ajuntament. En el supòsit que hi hagués més de 35 sol·licituds per formar-ne part, l'equip de govern faria una primera selecció que es portaria a debat a la junta de portaveus.